

(γράφει ο Μάριος Α. Μπίκας)

Ο λήσταρχος Γιώργος Κιάμος (Γιώργος Τζώρτζης) 1^ο

Ανάμεσα στους ληστές της περιοχής Νότια του Νομού Ιωαννίνων και ανατολικά του σημερινού Νομού της Θεσπρωτίας συγκαταλέγεται και ο Γιώργος Κιάμος (ψευδώνυμο). Το πραγματικό του όνομα ήταν Γιώργος Τζώρτζης. Επειδή, όταν βγήκε στο βουνό, έσμιξε με την ομάδα του αρχιλήσταρχου Νικόλα Κιάμου¹ από το Τσαγγάρι Σουλίου, πήρε το ψευδώνυμο Κιάμος. Καταγόταν από την Πραδαλίτσα των Ιωαννίνων. Είχε δημιουργήσει οικογένεια, αποτελούμενη από επτά (7) παιδιά (ένα αγόρι του απεβίωσε σε μικρή ηλικία). Σύμφωνα με την εφημερίδα των Ιωαννίνων Ελευθερία (βλ. π.κ.), της οποίας διευθυντής ήταν ο γνωστός λογοτέχνης Χρ. Χρηστοβασίλης, φονεύτηκε το πρωί της 20^{ης} Απριλίου 1925, ημέρα Δευτέρα του Πάσχα. Η δολοφονία του έγινε στο **Νερό της Προβατίνας** (μεγάλη πηγή νερού επί των συνόρων των Τ. Κοινοτήτων Πραδαλίτσας, Πετουσίου και Ποπόβου) από απόσπασμα, του οποίου επικεφαλής ήταν ο Ενωμοτάρχης Γεώργιος Χελώνης, Η κεφαλή του μεταφέρθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα της Παραμυ-θιάς, επειδή η Πραδαλίτσα το 1925 ανήκε στην Επαρχία της.

Ο Γιώργος Κιάμος, σύμφωνα με τις παρακάτω μαρτυρίες, αγαπούσε το ποτό (το ούζο) το οποίο και βοήθησε στη δολοφονία του. Ήταν καλλίφωνος και πρόσχαρος,.

Συνέβαλε στην εξόντωση της ληστρικής συμμορίας Αζίζ Λιούλιε και Μπέκου και άλλων ληστών χωρίς να τύχει των ευεργεσιών του « Περί ληστών Νόμου » (Αμνηστία και απόδοση της επικήρυξης των). Είχε τύψεις, κυρίως για δύο φόνους, του Σπύρου Σακαρέλη και ενός συγχωριανού του, του οποίου το όνομα δεν είναι γνωστό. Προσπαθούσε με τη βία να επιβάλλει το Νόμο, το δίκαιο, έτσι όπως αυτός το θεωρούσε σωστό. Ήταν δε πολύ αγαπητός στους συγχωριανούς του. Γι' αυτό, την ημέρα που τον δολοφόνησαν και έγινε η κηδεία του, ο κόσμος που παραβρέθηκε για να του πει το ύστατο

¹ . Ελευθέριου Χρ. Διαμάντη : « Σκάπετα Σουλίου », Αθήνα 2001, σελ. 243 έ. 245

αντίο ήταν πάρα πολύς όχι μόνο από το χωριό του, αλλά και από τη γύρω περιοχή.
Επειδή είχε προαισθανθεί το θάνατό του, συχνά έλεγε : Σκότωσα, πρέπει να σκοτωθώ.

Η Πανάγιο Γκόκου, κόρη του Γιώργου Κιάμου.
Φωτογραφία : Από το διαδίκτιο

Μαρτυρίες

- **Μνήμες ληστών** : « Ο Γιώργος Κιάμος », ντοκιμανταίρ του Στράτου Στασινού (2006) (περίληψη) :

« Ο Γιώργος Κιάμος σκότωσε κάποιο παιδί στο χωριό του, την Πραδαλίτσα. Για το φόνο αυτόν πήγε φυλακή στην Άρτα. Από τη φυλακή της Άρτας βγήκε, επειδή είχε οκτώ παιδιά, τα οποία έπρεπε να μεγαλώσει και, επειδή πλήρωσε ένας γνωστός του την εγγύηση. Βγαίνοντας από τη φυλακή, δεν μπόρεσε να πληρώσει την εγγύηση. Εξαιτίας τούτου, βγήκε στο βουνό. Στο βουνό έκανε παρέα με τον Καραϊσκάκη, τον Τσίλη Μάστορα, το Τσιάβο (Σταύρο) Μπόλωση, τον Χειμάρα και άλλους ληστές. Όταν ήταν ληστής, σκότωσε στο Νερό της Προβατίνας το Σπύρο Σακαρέλη, γιο αρχιτσέλιγκα από το Πόποβο. Επειδή για το φόνο αυτόν

είχε τύψεις, πάντρεψε τη χήρα² του Σπύρου Σακαρέλη με τον επίσης χήρο πρώτο ξάδερφό του. Στο σπίτι του ερχόταν κάθε δέκα (10) ή δεκαπέντε (15) μέρες. Έβλεπε τα παιδιά του και ξανάφευγε. Έβγαιναν τα Απόσπασματα και ρωτούσαν τη γυναίκα του :

- Πού είναι ο άντρας σου;

- Δεν ξέρω, τους απαντούσε.

Για να μην τη στείλουν εξορία, ο Κιάμος την πήγε στα Σκάπετα, ενώ τα παιδιά του τα άφησε σε πέντε στάνες των τσελιγκάδων της περιοχής. Λίγες μέρες πριν τον σκοτώσουν, η αστυνομία του έστειλε σημείωμα, στο οποίο του έγγραφε να κρυφτεί για τρεις μέρες, επειδή θα βγει το Απόσπασμα για να τον σκοτώσει.

Ήταν Πάσχα. Ο Κιάμος γιόρτασε με την οικογένειά του στο σπίτι του. Το βράδυ πήγε στο φίλο του το Γιάννη Λάμπρο. Εκεί ήπιαν αρκετό ούζο. Ύστερα μεθυσμένος μαζί με τους άλλους συντρόφους, ανάμεσα τους οποίους ήταν και ο Καραϊσκάκης, βγήκε στο Νερό της Προβατίνας. Εκεί το Απόσπασμα με τον Ενωματάρχη Φραγκάκη τον σκότωσε και του πήρε το κεφάλι. Το κεφάλι του ο Φραγκάκης, γυρίζοντας στην Παραμυθιά, στο Πόποβο το κρέμασε πίσω από την πόρτα του καφενείου. Εκεί ρώτησε τους θαμώνες Ποποβίτες, αν γνωρίζουν το Γιώργο Κιάμο.

- Ναι, τον γνωρίζουμε, είναι μεγάλος κλέφτης.

- Πράγματι, ήταν τόσο μεγάλος, τους απάντησε, ώστε το κεφάλι του δεν το χωρούσε το σακούλι

Τα οκτώ (8) παιδιά του Γιώργου Κιάμου μεγάλωσαν με πολλές δυσκολίες κοντά στη μάνα τους, η οποία έκανε κάθε χειρονακτική δουλειά που πρόσφερε η εποχή εκείνη.

Ο Γιώργος Κιάμος όταν ζούσε, έλεγε : Σκότωσα άδικα, πρέπει να σκοτωθώ κι εγώ, για να αφήσω τα παιδιά μου ορφανά και να μην τα βλέπω να βασανίζονται ».

Προφορικές μαρτυρίες :

- Ο Παπαναστάσης Παπαθανασίου, δισέγγονος του Γιώργου Κιάμου.

Ο Παπαναστάσης Παπαθανασίου γεννήθηκε το 1953 στο Πολυνέρι της Ηγουμενίτσας. Γονείς του ήταν ο Φώτιος Παπαθανασίου (Ζωτικό) και η Μαρία Γκόκου (Πραδαλίτσα), εγγονή του Γιώργου Κιάμου. Είναι παντρεμένος με την

² . σ.σ. Σύμφωνα με τη μαρτυρία των Ποποβιτών Μιχάλη Κάτσιου και Δημ. Ζαρκάδη, η χήρα του φονευθέντος στο Νερό της Προβατίνας Σπύρου Σακαρέλη, Πανάγιω, το γένος Γκέκα, από το Πόποβο, παντρεύτηκε μετά το θάνατο του συζύγου της Σπύρου, τον Ποποβίτη Ζώη Μπίνα. Μαζί του απέκτησαν τρεις κόρες και ένα γιο. Ο γιος τους Βαγγέλης σήμερα (2017) ζει στη Μαζαρακιά της Ηγουμενίτσας.

Ο Παπαναστάσης
Φωτογραφία. Από το διαδύκτιο .

Αγγελική Τζώρτζη (Άγιος Νικόλαος Ιωαννίνων). **Το 1979** χειροτονήθηκε ιερέας.

Ο Παπαναστάσης, έτσι τον ξέρουν στην Ήπειρο, είναι καλλίφωνος. Η φωνή του είναι χαρακτηριστική. Μοναδική. Μοιάζει με τη φωνή των αηδονιών την άνοιξη.

Το 1993 κυκλοφόρησε τον πρώτο του δίσκο με τον τίτλο « **Σούλι και Ήπειρος** » Νούμερο Α και Β με τον διάσημο κλαρινίστα Πέτρο Λούκα Χαλκιά.

Στα επόμενα χρόνια είδαν το φως της δημοσιότητας και άλλοι δίσκοι και σιντί.

Τραγούδησε για πρώτη φορά το τραγούδι του Γιώργου Κιάμου με τίτλο « **Τρεις περδικούλες κάθονταν** ». Σχετικά με το Γιώργο Κιάμο, αφηγείται :

« Η Πανάγιο, κόρη του Γιώργου Κιάμου, ήταν γιαγιά μου. Σύμφωνα με όσα η ίδια μου είχε πει, ο πατέρας της σκότωσε κάποιον για ένα άλογο. Για το φόνο αυτόν πήγε φυλακή, πρώτα στα Γιάννενα και ύστερα στην Άρτα. Στην Άρτα βγήκε με εγγύηση. Ήρθε στην Πραδαλίτσα. Εδώ ζήτησε από τον αδερφό του το Χρήστο να πουλήσει την αγελάδα του για να πληρώσει την εγγύηση. Ο αδερφός του αρνήθηκε. Έτσι, ο Γιώργος Κιάμος, αντί να γυρίσει στη φυλακή, βγήκε κλέφτης στο βουνό. Εκεί σχημάτισε δικιά του ομάδα. Το ελληνικό κράτος τον επικήρυξε. Και, σύμφωνα με τον τότε Νόμο, όποιος θα τον σκότωνε, αφού πήγαινε το κεφάλι του στην Αστυνομία και αποδείκνυε ότι πράγματι αυτός τον σκότωσε, θα έπαιρνε την επικήρυξη.

Πάσχα 1925. Ο Γιώργος Κιάμος επισκέφτηκε την οικογένειά του στην Πραδαλίτσα.

Φεύγοντας, η γυναίκα του η Γιούλα, αφού τον αποχαιρέτησε, του είπε : *Γιωργάκη μου να φυλάγεσαι και να προσέχεις, γιατί έχεις επτά (7) παιδιά - Μη φοβάσαι, της απάντησε. Αν δε με πάρει η πρώτη σφαίρα, οι άλλες δε με κολλάνε.*

Το βράδυ πέρασε από το σπίτι του φίλου του και συγχωριανού του Γιάννη Λάμπρου. Εκεί, αφού έφαγε και ήπιε αρκετό ούζο, ανέβηκε στο λημέρι του Ντόκα, όπως του υπέδειξε ο οικοδεσπότης. Φτάνοντας στο λημέρι του Ντόκα,, τον περίμενε κρυμμένο το ελληνικό Απόσπασμα. Μόλις οι άντρες του τον αντίκρισαν, από μικρή απόσταση έριξαν εναντίον του. Ο Γιώργος Κιάμος, παρά το γεγονός ότι στο παρελθόν πολλές φορές είχε διαφύγει μέσα από τα χέρια των Ελλήνων χωροφυλάκων, αυτή τη φορά δεν μπόρεσε να αντιδράσει. Έπεσε νεκρός. Αφού τον σκότωσαν, του πήραν το κεφάλι, το οποίο παρέδωσαν στην ελληνική αστυνομία.

Προτού ξεψυχήσει, αναφώνησε, απευθυνόμενος σ' αυτούς που τον άκουγαν :

- Τι του 'κανα του Γιάννη Λάμπρου και με πρόδωσε.

Αν γλιτώσω, θα τον φάω (σκοτώσω).

Στο μέρος της συμπλοκής πήγαν την άλλη μέρα τα παιδιά του, και, αφού βρήκαν το κορμί του πατέρα τους χωρίς κεφάλι, ενταφίασαν το υπόλοιπο σώμα στο νεκροταφείο της Πραδαλίτσας

Ο Γιώργος Κιάμος ήταν μετρίου αναστήματος. Ξανθός, όμορφος, ευκίνητος, αποφασιστικός, δίκαιος και υποστηρικτής των πτωχών και αδυνάτων. Είχε δυο αδέρφια το Χρήστο και το Φώτη.

Η γυναίκα του η Γιούλα (Παναγιώτα), ήταν ηρωίδα και αγία. Κοντούλα στο ανάστημα, εργατική, φοβισμένη από τις πολλές επισκέψεις, που δεχόταν τακτικά από τα Αποσπάσματα, για τον άντρα της. Καταγόταν από τη Βελανιδιά. Ήταν κόρη του Γιώργου Σιώζου. Είχε τρεις αδερφές και έναν αδερφό, τον Αντώνη. Απεβίωσε το 1972 ».

- Ανδρομάχη Τζαλαβρά – Ντάγκα (Πετούσι Παραμυθιάς) :

Η Ανδρομάχη Τζαλαβρά – Ντάγκα, γεννήθηκε στο Πετούσι του Δήμου Σουλίου. Την αδερφή της την Ξάνθη βάπτισε ο Γιώργος Κιάμος. Όταν μεγάλωσε, παντρεύτηκε στη Βέλλιανη το Βασίλη Ντάγκα. :

« Η γιαγιά μου, η Παρασκευή Σπύρου, καταγόταν από το χωριό του Γιώργου Κιάμου, την Πραδαλίτσα. Ο Γιώργος Κιάμος είχε πάει φυλακή στα Γιάννενα. Κατόρθωσε όμως και δραπέτευσε. Επειδή δεν ξαναγύρισε πίσω στη φυλακή, βγήκε στο βουνό με τον Καραϊσκάκη (σ.σ.ψευδώνυμο) και κάποιον άλλον. Το ελληνικό κράτος τον επικήρυξε. Τακτικά έβγαιναν τα Αποσπάσματα και τον ζητούσαν. Έρχονταν και στο σπίτι μας που το έκαναν άνω κάτω. Τον πατέρα μου μάλιστα ήθελαν να τον στείλουν και εξορία, γιατί είχαν πληροφορίες ότι τον δεχόταν στο σπίτι.

Όταν το 1924 γεννήθηκε η αδερφή μου η Ξάνθη, είπε στη γιαγιά μου :

- Παρασκευή, θέλω να βαφτίσω την εγγονή σου.

- Εντάξη, του είπε η γιαγιά μου.

Όταν τη βάφτιζε στην εκκλησία, είχε στην πλάτη κρεμασμένο το ντουφέκι και σταυρωτά στο στήθος τις σφαίρες, επειδή συνέχεια τον κυνηγούσαν και του έστηναν μπλόκα.

*Ένα βράδυ πήγε στο σπίτι του χωριανού του, του Γιάννη Λάμπρου. Εκεί, αφού έφαγε και ήπιε πολύ ρακί (ούζο), αναχώρησε για το βουνό. Τη νύχτα δίψασε και, πηγαίνοντας να πει νερό « **στο Νερό της Προβατίνας** », το Απόσπασμα, που του είχε στήσει καρτέρι, τον σκότωσε.*

Ο Γιώργος Κιάμος άφησε πίσω του πέντε κόρες και ένα γιο, το Σπύρο, που αργότερα έφτιαξε σπίτι στα Τύρια »

- Ο Θεόδωρος Μωραΐτης (1922) (συγχωριανός του Γιώργου Κιάμου)

Ο Θεόδωρος Μωραΐτης γεννήθηκε στην Πραδαλίτσα των Ιωαννίνων. Σχετικά με το Γιώργο Κιάμο και την δολοφονία του, σύμφωνα με όσα έχει ακούσει από τον πατέρα του και τους άλλους συγχωριανούς του, αφηγείται τα εξής :

*« Το πραγματικό ονοματεπώνυμο του Γιώργου Κιάμου ήταν **Γιώργος Τζώρτζης**. Όταν όμως βγήκε στο βουνό και πήγε στην περιοχή του Σουλίου, επειδή έσμιζε με την ομάδα του ληστή Νικόλα Κιάμου, πήρε το*

ψευδώνυμο Κιάμος. Με το ψευδώνυμο αυτό τον ξέρουν ακόμα σήμερα, όχι μόνο στην Ήπειρο, αλλά κι αλλού.

Ο Γιώργος Κιάμος ήταν ένας απλός κατσικοκλέτης. Έκλεβε, όπως και πολλοί άλλοι την εποχή εκείνη, καμιά γίδα ή προβατίνα, από ανάγκη, ή από χούι. Τον κατηγορήσαν όμως, τον πήγαν δικαστήριο, τον καταδίκασαν και τον έκλεισαν στις φυλακές της Άρτας. Όταν αποφυλακίστηκε, γυρίζοντας στο χωριό του μαζί με δυο άλλους, συνάντησαν στο δρόμο ένα αδέσποτο άλογο. Το έπιασαν και το πήραν μαζί τους. Στη διαδρομή το καβαλίκευαν εναλλάξ και οι τρεις. Μόλις όμως πλησίασαν στο χωριό Ζαραβούτσι, όπου ο Κιάμος είχε τις στάνες του και θα τους εγκατέλειπε, ζήτησε να πάρει αυτός το άλογο. Ο ένας από τους δυο της παρέας έφερε αντίρρηση. Ο Κιάμος επέμεινε. Επέμεινε και ο άλλος. Μάλωσαν για τα καλά.

Ο Γιωργάκης Κιάμος τους παράτησε. Πήγε στη σtάνη του, πήρε το κρυμμένο όπλο και, επιστρέφοντας έριξε εναντίον του καβαλάρη. Για κακή όμως τύχη καβαλάρης εκείνη τη στιγμή δεν ήταν αυτός που ήθελε το άλογο, αλλά ο άλλος.

Ο Γιωργάκης Κιάμος μετά το φόνο βγήκε στο βουνό μαζί με άλλους τρεις ή τέσσερις. Ο ένας από αυτούς ήταν κάποιος από το Καριώτι της Παραμυθιάς, που είχε το ψευδώνυμο Καραϊσκάκης³.

Στη συνέχεια ο Γιωργάκης Κιάμος, επειδή σκότωσε τον καβαλάρη, πέρασε δικαστήριο και ερήμην καταδικάστηκε. Το ελληνικό κράτος τον επικήρυξε. Τα Αποσπάσματα από την Παραμυθιά τακτικά έβγαιναν για να τον συλλάβουν. Επειδή η ζωή του κινδύνευε, έφυγε από την περιοχή της Πραδαλίτσας. Πήγε στο Σούλι. Εκεί έσμιζε με την ομάδα του Νικόλα Κιάμου και του Τσίλη Μάστορα. Τότε ήταν που πήρε το ψευδώνυμο Κιάμος.

Το 1925 η τότε ελληνική κυβέρνηση για να εξολοθρεύσει τους ληστές της Ηπείρου, ψήφισε ειδικό Νόμο, σύμφωνα με τον οποίο, όποιος σκότωνε ληστή και πήγαινε το κεφάλι του στην Αστυνομία, αφού αποδείκνυε ότι πράγματι αυτός τον σκότωσε, έπαιρνε την επικήρυξη. Αν όμως ο δολοφόνος ήταν επικηρυγμένος ληστής, τότε λάμβανε την επικήρυξη, αλλά και του χαρίζονταν όλες οι ποινές του.

Με βάση το Νόμο αυτόν, οι περίφημοι επικηρυγμένοι ληστές Τσίλη Μάστορας και ο Νικόλα Κιάμος σχεδίαζαν να δολοφονήσουν το Γιώργο

³. (σ.σ.) **Ο Καριωτίτης** με το ψευδώνυμο Καραϊσκάκης ήταν ο **Τάκης Κοντός**. Ο Τάκης Κοντός μαζί με το Νικόλα Κιάμο, πήγαν νύχτα στο Καρβουνάρι της Παραμυθιάς, σκότωσαν το ληστή Τουρκαλβανό Λιάζι, του πήραν το κεφάλι και το κρέμασαν στο πλάτανο της Παραμυθιάς. Το 1928, επειδή πληροφορήθηκε ότι θα τον σκότωνε ο Νικόλα Κιάμος, πήρε νύχτα τη γυναίκα του και κατέφυγε στη Βόρειο Ήπειρο, όπου και δημιούργησε οικογένεια. Εκεί παρέμεινε μέχρι τέλος της ζωής, χωρίς να επισκεφτεί τη γενέτειρά του. Τα τρία παιδιά του, το 1990, αφού επέστρεψαν στην Ελλάδα, επισκέφτηκαν και τη γενέτειρα του πατέρα τους. Σήμερα ζουν στην Αθήνα.

Κιάμο. Τα σχέδιά τους όμως, όταν τα πληροφορήθηκε η μάνα του Σταύρου Μπόλωση (Κορύστιανη), κρυφά ειδοποίησε το Γιώργο Κιάμο. Ο Γιωργάκης Κιάμος αμέσως έφυγε από το Σούλι και ήρθε στα παλιά του λημέρια, στα βουνά της Πραδαλίτσας. Ο Τσίλης Μάστορας και ο Νικόλας Κιάμος, για να εκδικηθούν τη μάνα του Σταύρου Μπόλωση, που πρόδωσε τα σχέδιά τους, σκότωσαν το παιδί της, το Σταύρο που ήταν κι αυτός ληστής και μάλιστα στην ομάδα τους. Του πήραν το κεφάλι και, αφού το πήγαν στην Αστυνομία, έλαβαν και την επικήρυξή του.

Ο Γιαννη - Λάμπρος ήταν διπλωμάτης. Τα είχε καλά και με την Αστυνομία και με τους ληστές. Αντίθετα ο Γιώργος Κιάμος, ενώ ήταν πραγματικά παλικάρι, δεν ήξερε από διπλωματία.

Ο Γιαννη - Λάμπρος, για να κλείσει τα στόματα μερικών που έλεγαν ότι έπαιζε διπλό ρόλο, φώναζε τους ληστές και τους είπε :

- Εγώ κατηγορούμαι ότι τα 'χω καλά και με σας και με την Αστυνομία. Αυτό δε μ' αρέσει. Εγώ δεν είμαι ρουφιάνος.

- Θα πας στην Αστυνομία, του είπαν οι ληστές, και θα της πεις ότι αύριο θα είμαστε ψηλά στο ύψωμα. Να έρθει, κι αν μπορεί, να μας συλλάβει.

Πράγματι την άλλη μέρα το Απόσπασμα βγήκε να τους συλλάβει. Έγινε μεγάλη μάχη. Από το Απόσπασμα σκοτώθηκε κάποιος χωροφύλακας από την Άρτα, γιος παπά. Στο μέρος που σκοτώθηκε, μέχρι τελευταία υπήρχε ένας σιδερένιος σταυρός. Επίσης, τραυματίστηκε κι ένας άλλος χωροφύλακας. Η σφαίρα τον είχε πάρει στο κούφιο, ανάμεσα στα δόντια. Εκεί τον βρήκε τυχαία ο Μήτρο Κώστας. Έβαλε το δάκτυλο στο στόμα του και, αφού του έβγαλε το παγωμένο αίμα, μπόρεσε να αναπνεύσει. Έτσι, και γλίτωσε. Οι άλλοι χωροφύλακες έφυγαν όπως όπως τον κατήφορο και μπήκαν στο σπίτι του παπά, που ήταν στην άκρη του χωριού. Εκεί η παπαδιά, για να τους σώσει, τους έκρυψε στο κατώι. Ο Γιωργάκης Κιάμος, που τους είχε πάρει είδηση, πήγε στο σπίτι του παπά και γεμάτος περηφάνια έκανε βόλτα στην αυλή του. Για μια στιγμή φώναξε την παπαδιά :

- Παπαδιά, της είπε. Βγάλε τα παιδιά έξω. Δεν πρόκειται να τα πειράζω. Εγώ τον καπετάνιο θέλω.

Ο καπετάνιος όμως δεν ήταν εκεί. Είχε φύγει νωρίτερα προς την Κόμπρα. Ο Γιωργάκης Κιάμος άφοβα έμπαινε κι έβγαινε στην Πραδαλίτσα. Οι χωριανοί τον αγαπούσαν. Τακτικά πήγαινε στο σπίτι του Παναγιώτη Τσίλη (Τζώρτζη). Κάποια ημέρα που ήταν στο σπίτι του Παναγιώτη αρματομένος με το τουφέκι και τις σφαίρες, μπήκε μέσα ο Α. Μ. Μόλις τον είδε, φοβήθηκε, του πιάστηκε η ανάσα. Επειδή ο Γιωργάκης είχε πολλά παιδιά κι ήταν και φτωχός, είχε ζητήσει από το Δεσπότη των Ιωαννίνων να μεσολαβήσει για να του χαριστεί η ποινή. Με αφορμή τη μεσολάβηση αυτή, ο Α.Μ. τον ρώτησε :

- Τι έγινε Γιωργάκη μου με την αθώωση;

- Δυστυχώς, ακόμα δεν έγινε τίποτε, του απάντησε ο Γιωργάκης.

- Μακάρι, μακάρι, είπε από το φόβο ο Α.Μ.

Από τότε η απάντηση αυτή έγινε στο χωριό ανέκδοτο. Γιατί, όταν ρωτάμε κάποιον, πώς πας με την υγεία σου; Και μας απαντάει : όχι καλά. Του λέμε στα αστεία : Μακάρι, μακάρι... .

Τον Απρίλη του 1925, κοντά στο Πάσχα, κάποιος από την Παραμυθιά έστειλε στο Γιώργο Κιάμο, ένα μικρό σημείωμα. Στο σημείωμα αυτό του έγραφε:

**Γιωργάκη, κάνε το σκατό σου τρύπα
κι έμπα μέσα και κρύψου.
Αύριο βγαίνει το Απόσπασμα.**

Την άλλη μέρα ο Γιωργάκης Κιάμος, αν και είχε λάβει το παραπάνω σημείωμα, πήγε με την παρέα του, **στο Νερό της Προβατίνας** να πει νερό. Ο Καραϊσκάκης μαζί με τους άλλους έφυγαν προς το λαιμό της Δόξας, του Τζυμάχου, όπου εκεί είχε τα μαντριά ο Νικόλα Σακαρέλης με τα αδέρφια του Κίτσιο και Παναγιώτη, ενώ ο Γιώργος Κιάμος έμεινε εκεί μόνος του.

Οι άντρες του Γιωργάκη Κιάμου, βλέποντας το Απόσπασμα να ανεβαίνει, αμέσως τον ειδοποίησαν να κρυφτεί. Αυτός ανέβηκε προς το ύψωμα, αλλά το Απόσπασμα ήταν ήδη εκεί. Τον είδε πίσω από έναν κέδρο, έριξε και τον τραυμάτισε βαριά. Τραυματισμένος, σβάρα κατέβηκε κάπου 100 μέτρα. Εκεί τον συνέλαβαν και αμέσως, όπως ήταν ζωντανός, του έκοψαν το κεφάλι. Αυτό, όπως είπαν, αποδείχτηκε από το γεγονός ότι ο λαιμός του, μετά το κόψιμο του κεφαλιού, χώθηκε ολόκληρος μέσα στο σώμα. Αν ήταν νεκρός, ο λαιμός θα έμενε έξω από το υπόλοιπο κορμί.

Στο μέρος αυτό πήγαν οι χωριανοί, τον βρήκαν και τον κήδεψαν στο Άγιο Γεώργιο, παρεκκλήσι, έξω από το χωριό.

Μετά, όμως από μια εβδομάδα, ήρθε ειδική Επιτροπή από τα Γιάννενα και τον ζέθασαν, για να βεβαιωθούν, αν πράγματι ο νεκρός ήταν ο Γιωργάκης Κιάμος.

Τα παιδιά του Γιωργάκη Κιάμου

Η Σταματία, η Πανάγιω, η Γίτσα (Γεωργία), η Φώτω, η Χρύσω, ο Σπύρος και ο Θεοδωρής

Ο Γιώργος Κιάμος είχε καλή φωνή. Καλή φωνή είχε και η κόρη του η Πανάγιω. Αυτή τραγουδούσε το τραγούδι του ».

(Συνεχίζεται με εφημερίδες της εποχής 1925)

